

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 3C/35/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312203412
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Cvengová
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2013:6312203412.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno, v konaní pred sudkyňou JUDr. Evou Cvengovou, v právnej veci navrhovateľky H. X., rod. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. - J., J. XXXX/XX, zast. JUDr. Petrom Šramkom - advokátom, so sídlom AK Brezno, Moyzesova 12, proti odporcovi J. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. - J., J. XX, zast. JUDr. Zuzanou Falisovou - advokátkou, so sídlom AK Banská Bystrica, Nám. Štefana Moyzesa 2, o zaplatenie 1 607,-- eur s prísl., takto

rozhodol:

I./ Súd návrh navrhovateľky **z a m i e t a**.

II./ Navrhovateľka je **p o v i n n á** zaplatiť odporcovi náhradu trov konania- súdny poplatok za odpor v sume 96,-- eur a trovy právneho zastúpenia právnej zástupkyňi odporcu v sume 376,69 eur, na účet vedený v A., a.s.,č.ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhala , aby súd zaviazal odporcu uhradiť jej sumu 1 607,-- Eur spolu s 9% úrokom z omeškania ročne zo žalovanej sumy od 01.04.2012 do zaplatenia a k trovám konania.

V skrátenom konaní bol podľa § 172 a nasl. OSP vydaný Platobný rozkaz č.k.3C 35/2012-25 zo dňa 09.10.2012, proti ktorému v zákonom stanovenej lehote podal odporca odpor s odôvodnením zo dňa 29.10.2012, doručený súdu 31.10.2012, na základe ktorého sa platobný rozkaz v plnom rozsahu zrušil. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, právneho zástupcu navrhovateľky, výsluchom odporcu, právnej zástupkyne odporcu a oboznámením sa s predloženými dôkazmi a to výzvou na zaplatenie dlhu, súpisom ročných predpisov, uznesením 3C/35/2012 zo dňa 25.06.2012, zo dňa 13.08.2012 a zo dňa 05.09.2012, Platobným rozkazom č.k. 3C/35/2012-25 zo dňa 09.10.2012, odporom proti PR zo dňa 29.10.2012, písomným vyjadrením k odporu zo dňa 25.01.2013, spisom OS Brezno o rozvode manželstva 3C/29/2006, spisom OS Brezno o vyporiadaní BSM 2C/138/2009, prehlásením J.. X. zo dňa 17.02.2013 a M. X. zo dňa 18.02.2013 a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľka so svojim právnym zástupcom v priebehu celého konania odvodzovali svoj nárok na zaplatenie sumy 1 607,-- eur s prísl. od odporcu, na základe schváleného súdneho zmiernu uzavretého v konaní pred Okresným súdom v Brezne o vyporiadaní BSM po rozvode manželstva účastníkov konania pod sp. zn. 2C/138/2009, na základe ktorého výlučnou nájomníčkou bytu a výlučnou vlastníčkou členských práv k družstevnému bytu sa stala navrhovateľka a odporca do právoplatnosti súdneho zmiernu neplatil nájomné ani sa nepodieľal na žiadnych nákladoch za služby spojené s týmto nájmom bytu. Vzhľadom na uvedené sa preto navrhovateľka domáhala zaplatenia polovice nákladov spojených s predmetným užívaním bytu za obdobie od apríla 2010 do decembra 2011 vo výške 1607,-- eur, pričom

mala zato, že odporca získal bezdôvodné obohatenie už aj za obdobie rokov 2008 až 2011, pretože si navrhovateľka sama platila náklady spojené s bývaním.

Odporca so svojou právnou zástupkyňou žiadali návrh navrhovateľky v celom rozsahu ako nedôvodný zamietnuť dôvodiac, že je pravdou, že Okresný súd Brezno uznesením č.k. 2C/138/2009-148 zo dňa 22.12.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.01.2012 schválil súdny zmier, na základe ktorého sa navrhovateľka stala výlučnou vlastníčkou členských práv k 3-izbového družstevnému bytu nachádzajúceho sa v Brezne, MPČL 21, ktorý bol v minulosti pridelený do užívania rozhodnutím SBD Brezno odporcovi a zároveň sa navrhovateľka stala výlučnou nájomníčkou tohto bytu do budúca, ale tento právny stav podľa vyjadrenia odporcu ešte nezakladá povinnosť odporcu platiť polovicu nákladov na navrhovateľkino bývanie v predmetnom byte. Odporca dal do pozornosti súdu, že ešte počas manželstva s navrhovateľkou bol nútený spolu v tom čase s ich maloletou dcérou Viktóriou opustiť spoločnú domácnosť a v mesiaci november 2005 sa z tohto bytu vysťahovať a zabezpečiť si vlastné bývanie bez toho, aby si uplatňoval akýkoľvek nárok na zabezpečenie bytovej náhrady od navrhovateľky. Uviedol, že dôvodom opustenia spoločnej domácnosti s maloletou dcérou bola tá skutočnosť, že manželstvo navrhovateľky a odporcu bolo v tom čase už rozvrátené a vzájomné vzťahy sa vo vzťahu k deťom pochádzajúcim z manželstva stali neznesiteľné, pretože práve navrhovateľka si príčiny rozvratu manželstva ventilovala na dcére Viktórii, na ktorú neustále vyvíjala psychický nátlak a fyzicky ju trestala. Pre zdravý predovšetkým psychický vývoj mal. dcéry bol odporca nútený sa z bytu spolu s maloletou dcérou odsťahovať a zabezpečiť si na vlastné náklady samostatné bývanie. Odporca uviedol, že za navrhovateľkin byt uhrádzal náklady do februára 2006 aj keď sa z predmetného bytu odsťahoval v novembri 2005 a od 01.01.2006 trvá jeho nájomný vzťah k inému bytu na základe nájomnej zmluvy za ktorý si platí všetky náklady. Odporca bol nútený práve pre správanie sa navrhovateľky voči maloletej dcére sa z bytu, za ktorý požaduje úhradu nákladov v sume 1 607,-- eur sa vysťahovať, nakoľko dcéra začala mať psychické problémy a liečila sa na psychiatrickom oddelení NsP F.D.Roosevelta Banská Bystrica, preto považoval nárok navrhovateľky v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 703 ods.2 Obč. zák., ak vznikne len jednému z manželov za trvania manželstva právo na uzavretie zmluvy o nájme družstevného bytu, vznikne so spoločným nájmom bytu manželmi aj spoločné členstvo manželov v družstve, z toho členstva sú obaja manželia oprávnení a povinní spoločne a nerozdielne.

Podľa § 705 ods.2 Obč. zák., ak nadobudol právo na uzavretie zmluvy o nájme družstevného bytu jeden z rozvedených manželov pred uzavretím manželstva, zanikne právo spoločného nájmu bytu rozvodom, právo užívať byt zostane tomu z manželov, ktorý nadobudol právo na nájom bytu pred uzavretím manželstva. V ostatných prípadoch spoločného nájmu družstevného bytu rozhodne súd, ak sa rozvedení manželia nedohodnú, na návrh jedného z nich o zrušení tohto práva, ako aj o tom, kto z nich bude ako člen družstva ďalej nájomcom bytu, tým zanikne aj spoločné členstvo rozvedených manželov v družstve. Súd mal v konaní preukázané, že Uznesením Okresného súdu Brezno č.k. 2C/138/2009-148 zo dňa 22.12.2011, právoplatným 26.01.2012 bol schválený súdny zmier, na základe ktorého sa navrhovateľka stala výlučnou vlastníčkou členských práv k 3-izbovému družstevnému bytu nachádzajúceho sa v U. na ul. J. XX, ktorý bol v minulosti pridelený odporcovi. Rozhodnutím SBD Brezno č.4626 zo dňa 29.02.1998 na základe uznesenia predstavenstva družstva č. 24/88 zo dňa 29.02.1998 a práve odporca v konaní 2C/138/2009 výslovne súhlasil s tým, aby sa navrhovateľka stala do budúca nájomníčkou predmetného bytu a výlučnou vlastníčkou členských práv. Spoločný nájom účastníkov konania k predmetnému bytu trval do právoplatnosti uznesenia 2C/138/2009-148 t.j. do 10.01.2012.

Podľa § 696 ods.1 Obč. zák. , spôsob výpočtu nájomného, úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu, spôsob ich platenia, ako aj prípady, v ktorých je prenajímateľ oprávnený jednostranne zvýšiť nájomné, úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu, a zmeniť ďalšie podmienky nájomnej zmluvy, ustanovuje osobitný právny predpis.

V prípade družstevných bytov platí princíp tzv. nákladového typu nájomného. Jeho výška sa určuje takým spôsobom, aby vo všetkých družstevných bytoch nájomné krylo všetky výdavky spojené s prevádzkou a správou družstevného bytového fondu. Pravidlá pre určenie výšky nájomného určujú stanovky príslušného bytového družstva.

Podľa § 451 ods.1 Obč.zák., kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Základným predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia je vznik majetkového prospachu u obohateného, pričom k zväčšeniu jeho majetku musí dôjsť v rozpore s právom uznávanými dôvodmi. Dôkaz o existencii bezdôvodného obohatenia na strane obohateného musí preukázať postihnutý, ktorý žalobou na súde žiada o vydanie bezdôvodného obohatenia, resp. jeho peňažnú náhradu. Bezdôvodné

obohatenie spočíva v tom, že sa obohatený obohatil na úkor majetku inej osoby o určité majetkové hodnoty, ktoré sú vyjadrené v peniazoch.

Podľa § 3 ods. 1 Obč. zák., výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom treba považovať úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi. Súlad právneho úkonu s dobrými mravmi treba posudzovať vždy komplexne so zreteľom na konkrétnu situáciu na oboch stranách sporu s prihliadnutím na všetky rozhodujúce okolnosti a nezávisle od vedomia a vôle toho, kto právo alebo povinnosť vykonáva. Dobré mravy sú totiž meradlo hodnotenia konkrétnej situácie, odpovedajúcej všeobecne uznávaným pravidlám slušnosti v súlade so všeobecnými zásadami morálky spoločnosti. Úvaha súdu o tom, či výkon práv a povinností je v rozpore s dobrými mravmi musí byť podložená konkrétnymi zisteniami v konaní.

Navrhovateľka si predmetnou žalobou uplatnila voči odporcovi 1/2 úhrady nákladov za spoločný nájom bytu za obdobie od 01.04.2010 do 31.12.2011 v sume 1607,-- eur a to titulom vydania bezdôvodného obohatenia tvrdiac, že odporca sa na jej úkor obohatil tým, že v rokoch 2008 až 2011 len sama navrhovateľka hradila nájom bytu a služby spojené s užívaním bytu, pričom súdu predložila ako dôkaz výšky nákladov len súpis ročných predpisov a súpis ročných platieb za obdobie od 01.01.2010 do 31.12.2011 v celkovej sume 3 566,-- eur a nie vyúčtovanie skutočných nákladov. Súd mal v konaní preukázané výpoveďami samotných účastníkov konania ako aj z pripojených spisov č.k. 3C/29/2006 o rozvod manželstva a č.k. 2C/138/2009 o vyporiadanie BSM, že manželstvo účastníkov konania bolo právoplatne rozvedené dňa 06.11.2006, pričom z písomnej správy kolízneho opatrovníka zo dňa 08.09.2006 mal súd preukázané, že k uvedenému dátumu rodina žije spolu v 3-izbovom byte, za ktoré nájomné v sume 4 200,-- Sk uhrádza otec detí a inkaso v sume 1500,-- Sk hradí matka detí, pričom kolízny opatrovník maloletých detí doporučil súdu zveriť mal. T. do osobnej starostlivosti otca a mal. J. do osobnej starostlivosti matky, pričom súd aj takto rozhodol. Zo spisového materiálu č.k. 3C/29/2006 mal súd za preukázané, že aj počas rozvodového konania bol vzťah navrhovateľky k dcére značne narušený a zo spisového materiálu č.k. 2C/138/2009 o vyporiadanie BSM mal súd preukázané, že práve pre značne narušené vzťahy nielen medzi bývalými manželmi- účastníkmi konania ale aj pre neudržateľné rozpory medzi navrhovateľkou a v tom čase maloletou dcérou T. a pre jej zdravý psychický vývoj, bol odporca nútený sa z predmetného bytu spolu s dcérou odsťahovať (dcéra pod vplyvom napätia situácie v rodine začala mať psychické problémy, nerozumela si s matkou). Odporca tvrdil, že spolu s dcérou opustil spoločnú domácnosť a z bytu sa odsťahoval ešte v novembri 2005 a práve pre zdravý psychický vývoj mal. dcéry si musel zabezpečiť samostatné bývanie. Súd mal v konaní preukázané a to z písomných dôkazov nachádzajúcich sa v spise 2C/138/2009, listín adresovaných navrhovateľkou súdu, v ktorých sama navrhovateľka oznamuje súdu, že odporca hneď po rozvode si zariadil byt a do dnešnej doby ho užíva ako podnájomník a že do marca 2007 mal od bytu kľúče, (jedná sa o listy zo dňa 7.12.2009 a 01.02.2010).

Súd mal na základe vykonaného dokazovania jednoznačne preukázané, že odporca bol nútený hneď po rozvode t.j. v mesiaci 09.-11.2006 sa z bytu, za ktorý si navrhovateľka uplatňuje 1/2 úhrady nákladov odsťahovať spolu s mal. dcérou, predovšetkým z dôvodu jej psychického zdravia, keďže vzťah medzi dcérou a navrhovateľkou sa stal už v tomto období neudržateľný. Sama navrhovateľka vo svojich listoch adresovaných súdu v konaní 2C/138/2009 uvádzala, že odporca si hneď po rozvode zabezpečil vlastné, samostatné bývanie a kľúče od bytu za ktorý požaduje úhradu jej odporca odovzdal v marci 2007, na základe čoho už odporca nemal ani možnosť tento byt užívať, práve naopak, pre zdravý vývoj ich spoločného mal. dieťaťa si sám zabezpečil vlastné bývanie za ktoré sám uhrádzal aj všetky náklady. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, navrhovateľka v predmetnom konaní neuniesla dôkazné bremeno, práve naopak, nárok navrhovateľky uplatniť si voči odporcovi polovicu nákladov zo spoločného nájmu bytu za obdobie 01.04.2010 do 31.12.2011 v sume 1607,-- Eur hoci ešte v roku 2006 sa z predmetného bytu bol odporca nútený vysťahovať a zabezpečiť si na vlastné náklady samostatné bývanie, je v danom prípade jednoznačne v rozpore s dobrými mravmi, preto súd návrh navrhovateľky ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 OSP a odporcovi ako účastníkovi úspešnému v konaní priznal náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok za odpor v sume 96,-- eur a trovy právneho zastúpenia právnej zástupkyňi odporcu za tri právne úkony (prevzatie a príprava, odpor proti platobnému rozkazu, účasť na pojednávaní), 3 x po 71,37 eur + 20% DPH + 2 x režijný paušál po 7,63 eur + 1 x režijný paušál 7,81 eur + 20% DPH, cestovné náklady Banská Bystrica - Brezno a späť v sume

29,63 eur, náhrada za stratu času spojená s účasťou na pojednávaní 4,5 hod v sume 62,45 eur, spolu trovy právneho zastúpenia v sume 376,69 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, písomne v 3 vyhotoveniach, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený má právo podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).